JE MAINTIENDRAI.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVIII. ZATURDAG den 26sten JUNY, 1830. N. 25

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

UITTREKSELS UIT SURINAAMSCHE COURANTEN.

Amsterdam, Jan. 15.—De *Courrier de la Sambre*(*), gedreven door zynen tegen het Ministerie gekoesterden haat, aan welken hy inzonderheid lucht geeft, ter zake van het ontwerp van wet op het openbaar onderwys, neemt op zyne beurt eenen dreigenden toon aan. Om het gevaar aan te toonen, aan hetwelk het Gouvernement zich blootstelt, door den verkeerden en onheil aanbrengenden weg te willen volgen, welke men voorgeeft, dat het ingeslagen hebbe, roept de Courantier der Sambre de herinneringen der geschiedenis op, en bezigt daarby de volgende bewoording:

" Is het Gouvernement echter onkundig daarvan, dat men vergeefschelyk zich tegen de openbare meening verzet, en dat deze, in het eind, altyd zegeviert? Gelooft het, dat het volk *hetwelk de tyranny van eenen Napoleon heeft weten te wederstaan, en hetwelk de zelf-bewustheid zyner waarde heeft,* zich naar de slaverny zal laten kneeden, en zich van alle zyne zoo duur gekochte vryheden zal laten berooven? Indien dit de hoop onzer Ministers zy, dat zy alsdan van hunne dwaling terugkomen, *vóór dat eene noodlottige ervaring* hen dezelve hebben leeren inzien. *Zy hebben te doen met eene natie* die de orde en den vrede lief heeft, maar *die* ook *onverzoenlyk* is zoodra het hare regten en grondwettig gewaarborgde vryheden geldt."

Ofschoon men sedert eenigen tyd, aan deze oproerige Dagbladentaal gewoon ge worden zy, kan men zich echter van eene diep gevoelde verontwaardiging niet onthouden by het lezen van dergelyke regelen, welke de grootste dryvers der Fransche revolutie, schandelyker en gruwzamer memorie, niet als de bunne zouden verloochend hebben. Herinnere men zich slechts, dat nog geene 37 jaren geleden, het Fransche volk *even zoo onverzoenlyk was*, en dat *eene noodlottige ervaring* bewezen heeft, hoe BEDRIEGING en UITVOERING het gewrocht waren van schier het zelfde oogenblik. Verre van ons, met dat al, is het denkbeeld, dat dergelyke door sommige woelgeesten aangeheven oproerkreeten vermogend zyn zouden, om heden ten dage zaamgevatte volkshoopen in beweging te brengen, maar dit neemt daarom niet weg, dat de oppermagt, welker doel steeds het handhaven van algemeene veiligheid moet zyn, wél zal doen met aan al dien bombast van brandstichtende en roofpredikende uitgalmingen paal en perk te stellen, en met aldus te verhoeden, dat de meest liberale en meest landsvaderlyke van alle ons tot heden bekende regeringen, tot oververvelens toe worde voorgesteld, als aan het volk regten en vryheden willende ontnemen, welke zy aan hetzelve *uit eigenen vrymagtigen wil* heeft geschonken.

Zonder de geschiedkundige les, welke het den Sambre-Courier behaagt, ons op den mouw te willen spelden, zouden wy waarlyk nooit er van gedroomd hebben, dat de *Belgiers,* (of het Belgische volk!) *zich tegen de tyranny van Napoleon hadden durven verzetten.* Tot heden hadden wy daarentegen altyd geloofd, en geloven wy het ook nog, dat te dier tyd alle Belgiers van den minsten vaartkapoen tot aan den opgeblazensten der prefecten, zich by uitstek rugbuigend en gedwee hebben betoond, dat vooral die laatstgenoemden, thans zoo zuinig met het geld van de door hen vertegenwoordigden (geenszins duiden wy hen dit ten kwade), zich toenmaals tot verspillends toe scheutig betoonden en met de beurs en met het bloed hunner beheerden, welke zy om stryd vertiendeelden onder den naam van *conscriptie, garde nationale, maritime inscriptie, cohorte, garde d'honneur* enz. enz. enz., zonder dat wy ooit vernomen hebben, dat zy aan hunnen meester *l' Empereur* te dier zake, even min als over het universiteits-monopolie of over de ministeriële niet-verandwoordelykheid, eene hoegenaamde voorstelling of petitie hebben geoppert.

Wanneer men zich dus voortaan nog de geheel noodelooze moeite wil geven, om door middel van historische vergelykingen, den gevolmagden der regering schroom aan te jagen, dan zorge men ten minsten, dat de vergelykingen iets meer steek houden, want anders maakt men zich slechts geheel doelloos bespottelyk. Maar, dewyl men toch zoo veel van vergelykingen schynt te houden, willen wy er ook eenige aangeven, die zich aan onze dierbaarste voorregten en vrydommen hechten.

Wat was de *persoonlyke vryheid* onder het stelsel van NAPOLEON? Zie men slechts het Keizerlyke dekreet van 8 Mei 1810, en herinnere men zich slechts de vestiging der staatsgevangenhuizen te Saumur, te Ham, te Landskroon, te Pierre-Châtel, te Fenestrelle, Campiano, te Vincennes en waar niet al?—En heden?—Wie onzer medeburgers heeft zich over de minste willekeurige vervolging te beklagen?

Wat was de *drukpers vryheid* onder NAPOLEON? Een onbekend woord, uit alle woordenboeken weggeschrapt. Denke men slechts aan den Baron (of Graaf?) DE POMMEREUIL en aan de prefecten-ondercensuur, enz. En heden?—Neen, geene *vrye* drukpers hebben wy, maar veeleer een weefsel van tweedragt en muitzucht, een werktuig van staatsberoering, van wantrouwen-zaaijing en van de smadelykste lasteringen.

En waarlyk, gy allen die, nu 17 jaren geleden, voor eenen onder-prefekt sidderdet en het stof van zyne voeten liktet, gy schaamt U niet, met uwe vuile schandverachting Hem te overladen, die de eerbiedwaardigste is, in den Staat! Gy deinst niet terug, voor het heilloos bestaan van uwen adderen-zwadder uit te spuwen, op de eigene persoonlyke handelingen van den verhevensten Vorst, wien gy U zelfs niet ontziet *uw 's gelyk* te noemen (†), terwyl gy behoordet zynen naam niet op de lippen te nemen, anders dan onder de uitdrukkingen van den diepsten eerbied!

Gy snooden! en onder zoodanig, alle langmoedigheid verbeurende, verkrachting van orde en wet, vermeet gy U met iederen dag te herhalen, dat men U van uwe regten, van uwe grondwettig gewaarborgde vryheden ontzet!

Uwe *regten*? Waar toch ooit waren die, vóór het tydstip waarop de grootmoedige monarch, die U thans regeert, U er zoodanige heeft geschonken?—Uwe *grondwettige gewaarborgde vryheden*? Waar toch hebben die, vóór het gezegde tydstip, immer bestaan?—Neen, zeg liever, en naar waarheid, dat NAPOLEON U als slaven behandelde, en dat gy U gaarne onder het juk kromdet, omdat gy niets anders doen kondt! Maar thans, nu gy *regten* hebt, maak daarvan een ruim gebruik, maar sla niet over tot een heiligschennend misbruik; betoon U erkentelyk jegens den Vorst, die ze U heeft verleend, en bovenal vergeldt niet met de aller zwartste ondankbaarheid, de gunstbewyzen met welke Hy U heeft overladen.

Parys, Feb. 27.—De *Courrier Français* heeft, mededeeling van het bengt, dat prins *Leopold* de souvereiniteit van Griekenland heeft aangenomen, de aanmerking gemaakt, dat Rusland waarschynlyk daartoe zyne toestemming niet heeft gegeven. " Kan men vermoeden, "zeide dit dagblad, " dat Rusland het bestuur van den graaf *Capo d' Istrias* gaarne door de regering van een Engelschgezind prins zou zien vervangen. Daarby blyft er eene groote zwarigheid uit den weg te ruimen: prins *Leopold* zal zich niet willen onderwerpen aan de hulde en schatting aan de porte, bepaald by het tractaat van 6 July; zullen de grondslagen van dit traktaat nu veranderd worden? en zal de Porte daarin toestemmen?"

Hierop antwoordt een ministerieel blad het volgende:

" De gevolmagtigden der drie mogendheden hebben prins *Leopold* eenparig verkozen. Rusland was er evenzeer voor als Engeland. De Graaf *Capo d' Istrias* zou Griekenland niet verlaten en niet geweigerd hebben, de minister van een christen-vorst te worden, dan ingeval Griekenland afhankelyk was geworden, en prins *Leopold* zou de souvereiniteit van Griekenland nimmer aangenomen hebben, indien hy tot eenige hulde of schatting aan de Porte was verpligt geworden.

"Daar de opperheerschappy der Porte met eene uitbreiding, en de onafhankelykheid van Griekenland met eene beperking der grenze moest gepaard gaan, hebben de gevolmagtigden aan het laatste de voorkeur gegeven. De grenzen van den nieuwen staat zullen zich van Aspro-Potamas tot het eiland Negroponte uitstrekken."

In het jaar 1829 zyn te Parys geboren 15,117 jongens, en 14,484 meisjes, te zamen 29,601 kinderen, waar onder 2291 erkende en 8184 verlatene natuurlyke kinderen.—Overleden zyn in dit jaar 24,557 personen; gehuwd 7282 paren.

De geldleening van 80 millioenen franken, tegen eene rente van 4 ten honderd, is, naar men ten beurze heeft vernomen, toegewezen geworden aan de heeren *Rothschild* voor 102 fr 07½ cent.

Het departement van Côte d'Or, in Frankryk, heeft by het loskomen der rivieren veel geleden: onder de voornaamste schaden en ongelukken telt men het wegspoelen van de brug van Pontallier en het onderloopen der gemeente Pluvault.

Volgens het *Journal du Commerce* zullen hunne Siciliaansche Majesteiten tot April in Spanje blyven, en als dan aan boord van twee oorlog-schepen, die hen te Barcelona zullen afhalen, regtstreeks naar Italie terug keeren.

De gewezen vice-president van Columbia, Generaal *Santander*, is te Parys aangekomen, waar hy zich denkte vestigen; het is een man van nog slechts zes-en-dertig jaren.

Het aantal Engelschen, hetwelk zich thans in Frankryk ophoudt, wordt op 31,000 berekend, van welke 12000 in Parys, 2000 in Versailles, 2600 in Tours, 4700 in Boulogne, 3900 in Calais, enz. De jaarlyksche vertering dier lieden wordt op 90 millioenen franken berekend.

De aanzienlykste lieden der stad Parys hebben, ten voordeele der behoeftigen, een bal gegeven in de opera. Het aantal personen dat daarby tegenwoordig was, wordt op 5700 begroot, en men meldt, dat er eene in de daad merkwaardige pracht is ten toon gespreid. Men rekent, dat dit bal, na aftrek der onkosten, de som van 115,000 fr. heeft opgebragt.

Het wordt meer en meer waarschynlyk dat de Americaansche oorlogsloep *Hornet*, met 350,000 dollars van Vera Cruz komende, gezonken is.

De zeemagt van Engeland vermeerdert dagelyks in de Middellandsche zee.

By gelegenheid, dat er over de keuze van den Prins van *Saksen Coburg* tot souverein van Griekenland tusschen de gevolmagtigden van Engeland, Frankryk en Rusland beraadslaagd is, heeft die van Frankryk voorgesteld, hoe de regering zyns lands sedert verscheidene eeuwen een byzonder regt ten behoeve der katholyken, die onderdanen der Porte zyn, had uitgeoefend, en dat Zyne Allerchristelyke Majesteit goedgevonden had dit regt voor zoo verre betreft de provincien, welke den nieuwen Griekschen staat zullen uitmaken, op den aanstaanden souverein over te dragen; doch tevens voor de katholyken van het Grieksche vaste land en de eilanden, by de nieuwe staatsregeling waarborgen te vragen, waardoor de bescherming, tot dus verre van Frankryk genoten, behoorlyk zou vergoed worden. De billykheid van dezen eisch werd door de Russische en Britsche gevolmagtigden erkend, en by eene afzonderlyke overeenkomst vastgesteld: dat de katholyken in den nieuwen GriekschenStaat hunne godsdienst vry en in het openbaar zullen mogen uitoefenen; dat de bezittingen van hare belyders verzekerd blyven, dat de bisschoppen volledig zullen behouden de magt, regten en privilegien, waarover zy zich onder het patronaatschap van Frankryk mogten verblyven; en eindelyk, dat op grond derzelfde beginselen, de eigendom der oude Fransche missien of stigtingen geëerbiedigd zullen worden. By die overeenkomst is wyders ook nog bepaald, dat alle onderdanen van den nieuwen staat, zonder onderscheid van godsdienstig geloof, gelyke aanspraak op ambten en bedieningen hebben, en allen op gelyke wyze zullen behandeld worden.

Het daghlad van Petersburg vermeld, dat den 27sten November, des morgens te 10 uren, in het groote kruidmagazyn te Schumla eene uitbarsting heeft plaats gehad, door welke niet alleen het geheele steenen gebouw, waarin zich 68,000 patronen en 2,000 vaten buskruid bevonden, maar ook 40 veldstukken, die gereed waren, om naar Adrianopel gezonden te worden, geheel vernield en bedorven zyn, en 48 artilleristen, welke in het magazyn arbeiden, zyn omgekomen. In hetzelfde gebouw was ook een magazyn van levensmiddelen, waarin, gelyk men berekent, eene schade is geleden van 10,000 zakken koren, behalve nog vele andere eetwaren. De brand van dit magazyn had den geheelen dag geduurd, terwyl niemand, niettegenstaande de grootvizier er in persoon by tegenwoordig was, had het gewaagd, om pogingen tot blussching aan te wenden, naardien gedurig gevulde bommen, granaten en brandpylen losbrandden.

By de eerste uitbarsting, toen de bommen in alle rigtingen over de stad geslingerd werden, schreeuwde men, terwyl de oorzaak der verwoesting nog onbekend was, dat de Russen de stad bestormden, en ontstond onder de inwoners en de bezetting eene groote onrust en verwarring, die de grootvizier zelf niet dan met moeite kon doen ophouden.—De oorzaak van dit onheil wordt toegeschreven aan de onvoorzigtigheid der artilleristen, die in het kruidmagazyn arbeidden.

Gedurende den laatsten oorlog, dien de Russen in Turkye gevoerd hebben, heeft de generaal Paskewitz te Erzerum 34 oude handschriften en 2 gedrukte werken

---

(*) Dagblad van Namen.

(†) Brief van DEMOPHILUS aan den Koning.

gekocht, en dezelve, benevens 9 handschriften uit de bibliotheek van Bajazet, naar Petersburg gezonden.— Men verzekert, dat zich onder die stukken vele zeer zeldzame en belangryke werken bevinden.

Aan de hoogeschool te Berlyn bevind zich thans 1909 studenten, onder welke 579 buitenlanders geteld worden; uit Berlyn zelve zyn er 269. Tot het vak der godgeleerdheid behooren 625; tot dat der regten 712; tot dat der medicynen 308, en tot dat der wysbegeerte 864.

De dood der Koninginne-Moeder van Portugal veroorzaakt eene verbazende verwarring; de troepen zyn in derzelver kazernen opgesloten, en de straten overdekt met Agenten van Politie en koninglyke lyfwachten, hetgene de Constitutionnelen evenwel niet verhindert, hunne vreugde aan den dag te leggen, en bovenal uit te weiden over de ergenis, welke de Koningin aan hare party gegeven heeft, door het weigeren van de vertroostingen der godsdienst, in welker naam zy sedert 1820 alle eerlyke lieden in Portugal verdrukte.

Sedert den 24 December was de waterzucht, aan welke zy leed, ontzettend toegenomen. De heer *Azedero*, die haar sedert jaren als Geneesheer verzorgde, waagde het, haar van het opperwezen te spreken, doende haar behendiglyk het verlangen des volks verstaan, dat er openbare geboden voor haar gedaan zouden worden, maar dat het gebruik vereischte, dat de Doorluchte Lyderesse vooraf de bediening der Heilge Sacramenten ontving. Onmiddelyk na zyn vertrek, verbood de Koningin aan hare Staatdame hem weder tot haar ledikant toe te laten. Den 4 January poogde de Infante donna *Isabella Maria* te vergeefs haar te doen beseffen, dat de Geneesheeren voor haar leven vreesden, en dat Vader *Joao*, haar yverige en getrouwe Dienaar, smeekte om haar te mogen zien. Het eenig antwoord der Lyderesse was: *want gy dan dat ik reeds op het uiterste ben.*— Den 6, ten elf ure des morgens, gaf zy den geest. Weinige uren te voren had zy ettelyke pakketten en papieren doen verbranden, en onder anderen de brieven van Lord *Beresford* en van den Majoor *Donwell*.

Daags voor haar overlyden had zy gevraagd Don *Miguel* te zien, die weinig haast betoonde om zich by haar te vervoegen. Men zeide haar dat hy met den Marquis *de Bellas* was uitgegaan en zich by den Markies *de Borda* moest bevinden; haar antwoord was: *het schynt dat Don* Miguel *zich meer aan de dochter van den Markies, dan aan my gelegen laat liggen; hy zal zich weldra den dood zyner moeder beklagen.*

Alle toebereidselen worden gemaakt, om het overschot dier Vorstin by dat van haren Gemaal in het Monniken-klooster van St. Vincent de Fora, by te zetten.

BEKENDMAKING.

DE genen die verlangen mogen Wissels te bekomen welke wegens den dienst van den Vestingbouw alhier, door den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim dezer Kolonie op Zyne Excellentie den Minister voor den Waterstaat, deNationaleNyverheid en deKolonien zullen getrokken worden, gelieven daartoe inschryving te doen by besloten biljetten die uiterlyk op Woensdag den 30sten dezer,des voormiddags te elf ure,ter Algemeene Secretary moeten worden ingeleverd, om door den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim voormeld te worden geopend, zullende de Wissels tot de som van Vier Duizend Guldens toe, aan de genen, dewelke de voordeeligste inschryving hebben gedaan, worden toegewezen. Kunnende geene inschryving geschieden voor minder dan Honderd Guldens, en voor meer by opklimming van niet minder dan Tien Guldens.

Ter ordonnantie,
W. PRINCE, Sec.

Den 25sten Juny 1830.

Publieke Inschrijving.

ONDER nadere goedkeuring van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim dezes en onderhoorige Eilanden, &c. &c. &. zal de Boekhouder Controlleur aan den minst inschryvenden verlenen de leverancie van Hollandsch Jenever en Azyn ten behoeve van het Militaire Garnizoen gedurende de laatste zes maanden van dit jaar.

Die gading hebben kunnen tot bekoming van nadere informatie zich vervoegen ten Kantore der Controle van Financien, alwaar ook de billetten der inschryving tot Woensdag den 30sten dezer tot 12 ure zullen worden aangenomen.

J. PH. BOSCH.

Den 25sten Juny 1830.

BEKENDMAKING.

Secretary van het Gemeente-Bestuur,
Curaçao den 25sten Juny 1830.

DE genen die in gebreken zyn gebleven om hunne rekeningen van contributie tot instandhouding der Schuttery, als mede van tonnen gelden over dit Jaar aantezuiveren, worden by deze aangemaand om dezelve vóór of uiterlyk op den 15den der aanstaande maand July te komen afbetalen, ten einde daardoor voortekomen de kosten eener geregtelyke invordering waartoe zal worden overgegaan.

De President van het Gemeente-Bestuur,
THEOD. JUTTING.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 25sten Juny 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 20 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1821 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 4den Juny 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Juny zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

Huwelijks Bekendmaking.

DE ondergeteekenden maken aan hunne Bloedverwanten, Vrienden en Kennissen bekend dat zy heden hunne geboden hebben aangeteekend en voornemen zyn, op Woensdag den 30sten dezer hun Huwelyk te laten voltrekken.

F. W. VAN GENDT.
W. S. FRANCIS.

Curaçao den 18den Juny 1830.

Huwelijks Bekendmaking.

C. M. GAERSTE EN B. C. DEHASETH zullen zich op den 30sten dezer met elkanderen in het Huwelyk doen vereenigen; zy geven hiervan door middel dezer Courant aan hunne Bloedverwanten, Vrienden en Bekenden kennis en bevelen zich in hunne voortdurende vriendschap.

Curaçao den 18den Juny 1830.

Te Huur of te Koop.

DE ondergeteekende biedt aan te Koop of te Huur de volgende Effecten:—

Een Woonhuis gelegen op Pietermaay, met deszelfs buitenhuizen, als Regenbak, Chaishuis, Stal en Vier Afdakken, alles nieuw en in de beste order; en: een Huis gelegen op den hoek van de Breede Straat, regt tegen over het huis van den Heer Frans Rojer. Wegens de koop of huur voorwaarden, gelieve men zich te vervoegen by

ALEX. EVERTSZ.

Den 11den Juny 1830.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende zal op Maandag den 28sten dezer des morgens te 10 ure vóór het Pakhuis van de Heeren ABM. DE MEZA & ZONEN, by Publieke Opveiling doen verkoopen:

Een aantal fraaije en nieuw gemaakte Meubelen en Huiscieraden, Porcelein goed, Glas en Aardenwerk &c.

ALEX. EVERTSZ.

Den 11den Juny 1830.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JUNY.

21. golet Maria, Rotjes,	La Guayra
—— Dorothea, Hart,	Bonaire
22. bark Drie Gebroeders, Flemming,	Aruba
—— Maria Manuela, Fernandez,	Coro
golet Anthoinette, Simon,	St. Thomas
—— Cleantis, Fournier,	Bonaire
23. —— Railway, Manson,	New York
—— Aimable Lucia, Marcoñier,	St. Thomas
—— Aurora, De Haseth,	dito
bark Twee Vrienden, Boom,	Isle d'Aves
24. golet Iliët, Jones,	St. Thomas
—— Antonetta, Nieves,	Los Taques

UITGEKLAARD—JUNY.

21. bark Margaritha, Ramones,
23. —— Drie Gebroeders, Flemming,
25. golet Maria, Rotjes,
bark Brutes, Sapia,

Wy hebben St. Thomas Couranten ontvangen, behelzende Europische berigten tot de dagteekening van den 10 Mei ll. Uit die berigten bemerken wy dat de Koning van Engeland zwaar ziek lag, en leed onder een besloten water, waarom men voor zyn leven zeer vreesde.

De Fransche expeditie tegen Algiers was gezeild; doch men melde niet wanneer zulks plaats had. Er liep een gerucht dat de kamer der gedeputeerden ontbonden zoude worden, echter zoude men eerst afwachten den uitslag der bovengemelde expeditie te vernemen, waardoor de ministers hunne populariteit denken te versterken. In Marseille liep het gerucht dat de Pacha van Egypte tegen Tripoli opgetrokken was en zyn zoon Ibrahim de stad ingenomen had. Dit gerucht werd versterkt door berigten uit Malta, meldende dat de officieren van het Engelsche bombardeerschip, de *Infernal*, hetwelk van Tripoli op den 15den en van Tunis op den 22sten Maart vertrokken was, spraken van groote bewegingen langs de gansche kust van Afrika en wegens de krygstoerustingen der Pachas van Tunis en van Tripoli, ten einde wederstand te bieden aan den aanval des Pachas van Egypte. Al de berigten desaangaande komen in dit stuk overeen dat de krygsuitrustingen van Algiers geducht en de geldkisten van den Dey wel voorzien zyn. Men dacht dat Bagia het punt van attack zal zyn. Deze is eene zeeplaats gelegen 50 mylen ten oosten, van waar bouwstoffen voor schepen moeten gehaald worden; en is eenmaal in het bezit der Franschen geweest. Frankryk eischt ter afmaking met het gouvernement van Algiers 150 millioenen franken voor schadevergoeding, het slechten van al de fortifikatien en het ophouden der zeeroovery voor altoos.

De Spaansche expeditie tegen Mexico zoude met nadruk voortgezet worden; daartoe zoude het gouvernement van Cuba geven, eerst eene som van 6 millioenen piasters ter wapening van de expeditie en naderhand 8 millioenen piasters om de oorlogskosten te helpen bestryden, naar mate dezelve voorspoedig vordert.

De zending van den Heer Philip de Castro naar Hayti ter opeissching van het Spaansche gedeelte van St Domingo, is vruchteloos geweest en heeft 500,000 pattienjes gekost.

Ingevolge de mededeeling van den Gouverneur Vives, is de zamenzwering tegen het gouvernement van Cuba zeer uitgebreid en berokkend door een genootschap in Mexico, hetwelk onder den naam van de 'Zwarte Adelaar' bestaat. Een groot getal Spanjaarden van het Schiereiland en een aantal inwoners, behoorende tot de voornaamste familien van Cuba zelve, zyn in de zamenzwering gewikkeld.

Wy zyn vriendelyk begunstigd geworden met eenige berigten betreffende de Republiek van Columbia, waarvan wy uittreksels voor dit nummer gemaakt hebben.

Het blykt uit die berigten dat de President Bolivar, voor de tweede maal afstand van het oppergezag gedaan heeft en dat zulks is aangenomen geworden, waarop men op den 4den Mei den Heer Joaquin Mosquera tot President en den Heer Domingo Caizedo tot Vice President van de Republiek gekozen heeft.

Teffens vinden wy onder anderen een dokument getiteld *Garantias de los Venezolanos para el Gobierno provisorio*, waaruit wy de volgende artikelen overgenomen hebben:

Art. 23 van de wet wegens de waarborgen der Venezuelanen voor het provisioneel gouvernement, luidt: "dat de publieke schuld van Venezuela gewaarborgd zal worden naar gelang der overeenkomsten en traktaten welke met de overige afdeelingen van Columbia gemaakt worden."

En art. 27 derzelfde wet "dat alle vreemdelingen van welke natie zy zyn mogen, in Venezuela toegelaten zullen worden en in hunne personen en eigendommen dezelfde veiligheid als de inboorlingen genieten, mits zy de wetten eerbiedigen."

De laatste officiele berigten te Maracaybo ontvangen, behelzen dat de President Bolivar den 8sten Mei ll. de hoofdstad van Columbia zoude hebben verlaten met bestemming naar Cartagena, en met het voornemen, zoo men zegt, om zich aldaar naar elders inteschepen en aldus zich van het land zyner geboorte te verwyderen. Het gerucht loopt hier echter dat Generaal Bolivar op den 17den daaropvolgende naar de Vereenigde Staten is vertrokken.

REPUBLIEK VAN COLUMBIA.

Boodschap van Zyne Excellentie den Bevryder President, aan het Constitueerend Congres.

Medeburgers!—De Constitutie voleindigd zynde en Ulieden door de natie opgedragen vindende om de hooge beambten, die de voorzitting in de Republiek hebben moeten, te benoemen, zoo heb ik het raadzaam geoordeeld om myne reeds gedane protesten te herhalen, ten einde niet weder het eerste magistraatschap van den staat aantenemen, zelfs wanneer gy my met uwe kiesstemmen vereeren mogte. Gy moet verzekert zyn dat het welzyn van het vaderland het offer van my vordert, dat ik my voor altoos verwydere van het land dat my het leven gaf, op dat myne tegenwoordigheid in Columbia geene hindernis zy van het geluk van myne medeburgers.

Venezuela heeft, om deszelfs afscheiding te bewerkstelligen, eerzuchtige oogmerken aan my toegeschreven, daarna zal hetzelve beweeren dat myne wederbenoeming een hinderpaal zy voor de bevrediging, en eindelyk zal de Republiek of eene afscheuring of eenen burger oorlog te lyden hebben.

Andere aanmerkingen heb ik aan de vryheid van het Congres op den dag van deszelfs inwyding aangeboden, die met vele anderen te zamen genomen bydragen moeten om het Congres te overtuigen dat deszelfs hoogste verpligting is om aan de volken van Columbia nieuwe magistraten te geven, bekleed met de verhevene hoedanigheden die de wet en het publieke welzyn vorderen. Ik bid U, Medeburgers! neem deze boodschap aan als een bewys van myne allervurigste vaderlandsliefde, en van de genegenheid die ik steeds aan de Columbianen beleden heb.

Bogota, den 27sten April 1830.

(geteekend) SIMON BOLIVAR.

Antwoord van het Congres.

Myn Heer!—Het Congres heeft kennis genomen van uwe boodschap van den 27sten dezer maand, waarin gy uwe protesten herhaalt om niet weder het eerste magistraatschap van den staat aantenemen, zelfs wanneer gy met de kiesstemmen van de vertegenwoordigers des volks mogt vereerd worden; het Congres heeft zulks in overweging genomen.

Het Congres waardeert op eene behoorlyke wyze dit nieuw bewys hetwelk gy aan de natie geeft van uwe burgerlyke nedrigheid en der belangloosheid welke U bezielt. Dit zal, naar het inzien van het Congres, de roem verwezenlyken welke gy met zoo veel regt verworven hebt; de betigtigingen, welke tegen U zyn ingebragt, logenstraffen, uw aanzien waarborgen en uwen goeden naam verzekeren.

Gy moet U verzekerd houden, Myn Heer! dat al de leden van het Congres, de ingevingen van pligt en vaderlandsliefde volgende, en naar de wyze welke zy de publieke welvaart beöogen, op den dag der kiesingen in het diepste hunner gewetens de redenen gevoelen zullen die U bewogen hebben om te verzoeken dat men U niet voor het eerste magistraatschap van den staat kieze, en zy zullen over hunne kiesstemmen beslissen.

Wat ook, Myn Heer! het lot zyn moge hetwelk de Voorzienigheid voor de natie en voor U zelve bereidt, zoo hoopt het Congres dat elk Columbiaan, gevoelig voor de eer en een beminnaar van den roem zyns vaderlands, U met dien eerbied en die onderscheiding beschouwen zal, welke men aan uwe diensten voor de zaak van Amerika verschuldigd is, en steeds in acht nemen, om door de bewaring van den luister van uwen naam dat gene op de nakomelingschap te doen overgaan hetwelk men aan den grondlegger der Columbiaansche onafhankelykheid moet toekennen.

Deze zyn, Myn Heer! de gevoelens van het Congres die ik op deszelfs bevel de eer heb aan U kennelyk te maken.

In de Zaal der beraadslagingen te Bogota, den 23sten April 1830.

De President van het Congres,

(geteekend) VICENTE BORRERO.

Aan Zyne Excellentie Simon Bolivar, Bevryder President der Republiek, &c. &c. &c.

De Generaal Mariño, aan de korpsen die de Tachira overgetrokken hebben.

Soldaten!—Nauwelyks zyn er vyftien dagen verloopen sedert gy de Tachira overgetrokken hebt en reeds gaat gy de vruchten plukken van uwe vermoeijenissen, van uwe ontberingen en van uw lyden. Twee duizend Veteranen die aan de magt onderworpen waren hebben de zaak afgezworen waarin zy opgeschreven waren en hebben zich met ons vereenigd. Gylieden hebt op eene onherroepelyke wyze de bestemmingen van het land onzer geboorte verzekerd en tenzelfden tyd onze broeders van Granada van de onderdrukking bevryd. Gylieden hebt den oorlog voor den vrede, de slaverny voor de vryheid en de schande voor de eer doen wyken. Zie daar hetgeen gy volbragt hebt.

Soldaten!—Onze zending is ten einde geloopen; alles in dezelve is luisterlyk geweest. Weldra zult gy zegevierende naar de vaderlyke haardsteden terugkeeren, zonder een druppel bloeds vergoten noch een' traan afgeperst te hebben. Gylieden zult met zegeningen bedekt en met roem overladen terugkeeren.

Soldaten!—Ontvangt in naam des gouvernements het bewys der grootste en zuiverste dankbaarheid, tot wanneer hetzelve behoorlyk uwe deugden, uwen moed en uwe vaderlandsliefde beloont. Trots op het vertrouwen waarmede het my vereerd heeft door het bestuur der verrigtingen van de voorhoede aan my optedragen, kan ik verzekeren dat myne belooning in zich bevat de eer van over U het bevel gevoerd te hebben.—Ik zal my steeds gelukkig achten, van uwen wapenbroeder in deze onderneming te zyn geweest, en dit zal ten allen tyden de genoegelykste en roemvolste herinnering van myne publieke loopbaan zyn.

Soldaten!—Dat wy de vryheid begroeten en haar honderd malen triomfgezangen toewyden.

Kwartier-Generaal te San José de Cucuta, den 29sten Mei 1830.

(geteekend) MARIÑO.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris ad-interim van Zyne Excellentie,

(geteekend) BARALT.

St. Jan's Dag of San Juan di Dios.

Deze dag wordt te Curaçao gevierd door de geringe volkklasse als een nationaal feest met festiviteiten, die wel eenigzins naar die eener boerenkermis gelyken. Reeds vele dagen vóór gemelde feest beginnen de dansparty en onzer zwarte landgenoten, die zonder te weten wat quadrilles, kuitenflikkers, pas de deux, pas de schawll enz. zyn, zich zoo goed vermaken, als of zy de kunstmatigste passen van een' Paryschen dansmeester geleerd hadden.

Dit is alles nog maar de inleiding voor het feest, maar het regte pleizier begint tegen den avond van den feestdag zelve, dan houden de visschers met hunne kanoos eene wedstryd; daarna worden er ter allerwegen vuren aangestoken van pektonnen en stapels maïsstokken, waarover onze zwarte kroeskoppen henen springen, de eene na den andere, hetwelk een toneel oplevert gelykende naar die oude prenten waarop men de duivels in de vlammen der hel ziet afgebeeld. Den volgenden dag wordt het beeld van den heilige onder dans en zang omgedragen, geaccompagneerd van het gebulk op een hoorn en het rammelen op yzeren stangen; des namiddags wordt een haan, die aan eene soort van galg hangt, den kop afgetrokken door de onder hem henen rennende paarden ryders.

Dikwyls vroegen wy ons zelven af, wat hebben toch al die vreugde bedryven gemeen met de onthoofding van Johannis den Dooper, hetwelke volgens het gevoelen der Roomsche kerk op dien dag heeft plaats gehad?—Het aftrekken van den kop des haans kan die onthoofding nog al verbeelden, doch waar van daan dat vuurspringen? waar hebben onze negers dit geleerd?—Men weet uit de oude Romeinsche geschiedschryvers dat het jaarlyksche feest ter gedachtenis van de grondlegging der stad Rome even zoo gevierd werd als dat van de onthoofding van Johannis den Dooper te Curaçao, namelyk het volk van Rome sprong al zingende door de vlammen der aangestokene hoopen brandstoffen. Als men nu Uilenspiegel mag gelooven dan lagen toenmaals Curaçao en Rome nader by elkander dan zy thans liggen, zoo dat men gemakkelyk met een pontje van de eene plaats naar de andere kon frikken, en de negers van Curaçao waren zoo familiaar met de oude Romeinen, dat zy elkander wederkerig boetje en sjesj, noemden; en nu meent die geleerde dat de Curaçaosche kroeskoppen dit van de Romeinen hebben afgezien, want als Ovidius zegt: *per flammas saliisse pecus, saliisse colonos Quod Situali, nunc quoque Roma tuo*—*Ovid. Fast. IV.* 721, dan meent hy dat Ovidius door de colonos of colonisten de Curaçaonaars verstaan heeft, die door de vlammen van de Sanguaanvuren sprongen en dat de burgers van Rome zulks ook deden. Doch alle gekheid op een stokje. Het is toch opmerkelyk dat ook andere volken den St. Jan's dag even zoo vieren als onze negers zulks doen, zoo als blykt uit het volgend artikel getrokken uit het algemeen letterlievend Maandschrift, jaargang 1825, pag. 138.

"Een openbare volksdans wordt door het gansche land (Noorwegen) gehouden op den 23sten Juny, den avond vóór St. Jan's dag met een ongemeen pleizier. Op eene zekere van te voren bestemde plaats komen de buren en goede vrienden byeen onder den blooten hemel, om eens ter dege vol te houden. Onder het zingen van oude nationale liederen en het herhaald gejuich, Hura! Hura! springen zy even als hunne klip geiten, zonder eenige kunstmatige beweging, en dat wel rondom een groot vuur. De Nederlandsche reiziger Cornelis de Jong, zag in het jaar 1796, digt by de stad Bergen, mandjes, tonnen, oude wiegen en andere dingen naast en by elkander op staken gesteld en in brand gestoken, terwyl jan en alleman danste en sprong. In het jaar 1814, toen ik een uitstapje naar Noorwegen deed, woonde ik toevallig dit volksfeest by, in den omtrek van de stad Fahrsund, op eene ruime plaats naby het strand. Eenige stevige boerenknapen sleepten de afbraak van een oude koestal, terwyl een paar rappe zeegasten een half gesloopte scheepsjol voortsjouwden en de meeste jonge dochters gedroogd zeewier, kleine planken en manden met krullen aanbragten. Toen deze geheele rommelry naar algemeen genoegen op hoogtens geplaatst was, staken zy er den brand in, en nu ging het er op los, dat het een aard had. Ieder knaap nam zyne zoete lief by de hand en danste op een' kleinen afstand, zingende en juichende by het St. Jan's vuur. De oude luidjes, die zich de dagen hunner jeugd in deze vrolyke oogenblikken herinnerden, dribbelden heen en weder, neuriedende den voorvaderlyken deun."

In Zweden is St. Jan's dag zoo wat eene algemeene boerenkermis. Er wordt in ieder dorp een Meiboom geplant, waarom het volk zingende henen danst. In sommige plaatsen in Duitschland, bvb. in Beyeren, gaan de jonge boeren alle huizen rond om hout intezamelen, waarvan zy een St. Jan's vuur maken, waarom zy springen, ieder met zyn doesje aan de hand; somtyds springen zy er ook over het vuur henen. De jongelingen geven hun aandeel aan eyeren en de meisjes aan meel, waarvan koeken gebakt worden om by het St. Jan springen geen ledigen buik te krygen.

In Holland wordt St. Jan niet gevierd, doch te Amsterdam en elders wordt om het St. Marten's vuur gedanst en in Gelderland danst men om de paasch vuren.

Zoo ons verhaald is geworden, wordt de St. Jan's dag in Frankryk en deszelfs kolonien even zoo gevierd als hier door het springen over het vuur. Dit heeft ook plaats in de voormalige Spaansche bezittingen in Amerika. Voorleden jaar heeft op St. Jan's dag te Puerto Cabello een persoon het leven verloren door in eene brandende teerton te springen.

De volksklasse te Curaçao heeft dus in vroegere tyden dit gebruik overgenomen van hare naburen in Zuid Amerika, en deze weder uit het Europesche moederland, alwaar dit gebruik zeer oud moet zyn.

Ook was het vuurspringen eene festiviteit by sommige oude volkeren. Zoo wy reeds gezien hebben, had dit plaats by de Romeinen, daar het volk op den feestdag der verjaring der stichting van de stad Romen, over het vuur sprong. De Ammonieten, de naburen der oude Joden, hadden de gewoonte ter eere van hunnen afgod Moloch twee vuren aantesteken en de kinderen tusschen deze beide te laten dansen en somtyds over dezelve heen te springen. Misschien heeft zulks by meerdere oude volkeren plaats gehad, zonder dat de geschiedschryvers zulks vermeld hebben.

UITTREKSELS UIT LONDENSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Londen, April 16.

'sGravenhage, April 13.—Het bevestigt zich dat Z. M. de Koning weldra naar Amsterdam zal vertrekken en aldaar eenige dagen vertoeven. De werken op het *Entrepôt* te Antwerpen worden met grooten spoed voortgezet. De grondslagen der gebouwen zyn voor het grootste gedeelte reeds gelegd. Een der dagbladen meldt dat de Heer van der Weyer opgehouden heeft verder deel te nemen in het redacteren van den *Courier des Pays Bas.* Private berigten uit Java melden dat Zyne Excelentie de Kommissaris Generaal, burggraaf du Bus de Ghisignies toebereidselen gemaakt heeft om tegen het einde der maand Mei in zyn eigen land terug te zyn.

April 11.—Als de tweede kamer van de Staten Generaal weder byeen kome, zal er vóór alle dingen over twee ontwerpen van wet beraadslaagd worden; namelyk over de vermindering der rente van de syndikaten bonds; en over de verkleining van het getal leden van de algemeene reken kamer. Men zegt dat vele der noordelyke leden zich verklaard hebben tegen het eerste dezer twee ontwerpen; en eenige der zuidelyke leden teffens hebben zich ongunstig voor hetzelve uitgedrukt. De petitie der inwoners van Luik, ten behoeve der drukpers vryheid, opgesteld in dezelfde bewoordingen als die der Brusselnaren, op dewelke de kamer tot de order van den dag is overgegaan, zal, zoo het schynt, eenige redetwisten opleveren; daarna zal er over het ontwerp van wet ter beteugeling der misbruiken van de drukpers beraadslaagd worden. De kamer heeft teffens de volgende onderwerpen te verhandelen:—

1. De ontwerpen van wet over de geregtigheden op zout, wyn, binnen en buitenlandsche sterke dranken, bier, azyn en suiker; als mede die over de gevangenissen en patenten; doch men zegt dat de beide laatste tot de volgende zittingen zullen uitgesteld worden.
2. Het ontwerp van wet om te voorzien in de uitgaven begrepen in de wet van den 24 Dec. 1829.
3. Het voorstel van den Heer de Secus wegens de vermindering of inroeping der straffen gelegd op personen, gevonnisd op de afschaffing van vorige wetten; en
4. Dat van den Heer Barthelemi wegens de regeling der kamer voor de uitvoering van Art. 177 der grondwet.

LONDON, April 19.

The last accounts received from his Majesty's ship Barham (bearing the flag of Vice-Admiral Fleeming), report that the number of deaths, from the effect of climate, since her arrival on the West India station, does not on board of that ship exceed twenty; and that of the squadron, consisting of 2,700 men, certainly not more than 200 during the last three years. When the Barham was last at Jamaica, the same feeling appeared to exist which had been evinced towards Admiral Fleeming two years previously. The difference between the Admiral and the House of Assembly, it is understood, arose from the following circumstances. On the Admiral's first arrival on the station, the Pen, allotted for the residence of the naval Commander in Chief, was found to be so dilapidated as to admit the rain through almost every part of its wooden roof. This obliged the Admiral to seek and hire a residence in a more healthy situation, at his own expence, for himself and family, to prevent the ill concequence arising from damp, which had proved fatal to some of his establissement. These circumstances were represented to the House of Assembly, who appointed a committee to investigate them, but not any step has been taken to put the Pen in repair. The other point to which the difference is attributed was the refusal of the House of Assembly to make a road up to the mountain hospital, an establishment for convalescent seamen (suggested from philanthropic views by the Admiral), although the expence of the undertaking would not have exceeded 200l. The refusal of so paltry a grant for the benefit and comfort of those seamen whose exertions for the protection of their commerce are undeniable (scarcely an act of piracy having been committed during the two last years), is said to have given the Admiral much displeasure.

FROM ST. THOMAS PAPERS.

June 12.

The Mail Boat with the 1st May Mails, arrived here yesterday morning from Barbados, brought thither by the Packet *Spey*;—the London dates received are to the 6th of that month, and Falmouth papers to the 10th—The King still remained in a dangerous state; it was stated that His Majesty was labouring under *angina pectoris* or water in the chest; if this be the case we fear he will not do well as it is at all times a most serious disease, and attended with dangerous consequences. These papers contain otherwise very little of moment interest.—The intelligence from the continent furnish nothing new.

The French Expedition intended against Algiers had sailed from France.

A letter of the 18th March from Madrid mention the arrival of a Colonel from the Havanah, who had been sent thither by the Government, in order to ascertain what resources in money, men, provisions, and other objects that island could afford for the new expedition of 25,000 men, intended to be fitted out against Mexico. The object is generally approved of and is prosecuted with great vigour. It is reported that, at the departure of the Colonel, a junta, under the direction of the Governor-General, had been formed, and that they offered 6,000,000 of piasters to arm and equip the expedition.—This sum would be sent to Government, if they determine upon undertaking it. The Junta, moreover, promise to furnish 8,000,000 of piasters to continue the operations, as soon as they are in a fair way of being successful. It is added that the Captain General threatens to resign his post if Government did not send General Barradas, who is supposed to be in Spain, to the Havannah to be tried by a Court-martial.—*French paper.*

June 16.

"*Madrid, April* 8.—Our Government has just received an extraordinary courier with despatches from Havannah, and dated from the letter end of last month.—Their contents are of the greatest importance.

"The despatches first announce the bad success of the mission given to M. Philip de Castro to the Haytian Government, relative to the reclamations of the Spanish Government. M. de Castro is Intendent of the province of San Yago, in the island of Cuba, and had been chosen for this mission because he is a native of St. Domingo, he had taken with him, as his secretary, his own brother Don Francois de Castro, a man of great talent, and formerly the editor of the *Gazette* of Porto Rico, under the constitutional government. The only thing certain about the result of the mission up to the present day is, that it has cost about 500,000, and that the affair is not more advanced than before.

The Captain General of Havannah, M. Vives, enters, into long details about a pretended conspiracy which was to take place there. It was thought at first that this plot was a mere act of folly, and had no solid basis; but since the arrest of about 20 individuals, the affair appears to have taken a character of gravity much greater than it had been imagined. According to the information given by Gen. Vives, the conspiracy was fomented by an association existing at Mexico under the name of the 'Black Eagle.' A considerable number of Spaniards of the Peninsular, as well as several inhabitants belonging to the first families in the island, had a share in the plot. This circumstance has occasioned new arrests, amongst which are M. Abren, a man who enjoys a capital of 500,000 piasters, and is the proprietor of very extensive coffee plantations; M. Castaneda, head clerk of the Account office; three men of the law, such as Messrs. Rafaclin and Rojo, &c. M. Vives finishes by announcing that he continues to take very rigorous measures. It appears that the conspirators intended to proclaim the island independent, under the appellation of 'Republic of Cubanacan,' the original name of the country.

FRANCE.

The belief gains ground, that a dissolution of the lower Chamber is determined upon; but it is conjectured that Ministers are resolved to wait the result of the expedition to Algiers, in the hope that its success will strengthen their popularity. The *Moniteur*, the official organ of the government, contains an article disavowiug all participation in the violence displayed by those journals which profess to support the ministry; and also reprobating the opposition journalists, for founding their attacks upon the assumption, that the views and opinions of administration are represented by the ultra tory writers.

A great sensation has been excited in Paris by an account from Marseilles, stating that the Pacha of Egypt had anticipated the expedition, by moving against Tripoli; and even that his son, Ibrahim had taken the city. This statement is strengthened by advices from Malta which mention that the officers of his Majesty's bomb, the Infernal, which left Tripoli on the 15th, and Tunis on the 22d of March, speak of the great excitement which prevails all along the coast of Africa, and the preparations of the Pachas of Tripoli and Tunis to resist the projected attack of the Pacha of Egypt. They say that the Pacha of Tripoli talks of sending 200,000 men against the Egyptians, and that the Pacha of Tunis has already sent to the frontiers of his state, 12,000 picked men.—*French paper.*

The reports from Tunis and Bonoa of the recources of Algiers, if they vary in other respects, coincide with the common belief that the Dey's coffers are well supplied. It is understood that he has a well organised force of 90,000 men besides an army composed of Arabs, which, if not well paid, could not be kept together; and great energy is described to exist in all the departments of his government, to repel the threatened invasion. The principal point of attack is expected to be on Bagia, the port from which Algiers draws her resources for ship building, about 60 miles distant east, once in the possession of the French; the conditions required of the Dey by the non-fulfilment of which the French expedition will proceed, are said to be these, viz—The Dey to pay 150,000,000 francs as an indemnity for the expences already incurred, and for the losses sustained by commerce since the blockade; and that the fortifications of Algiers are to be raised to the ground, and piracy for ever suppressed.

Extract of a letter from a British officer, dated Constantinople, March 11, 1830:—

"Upon the proposal of the English ambassador Vice Admiral Tahir Pacha will be despatched to Algiers, for the purpose of persuading the Dey to come to an arrangement with Fsance, and of pointing out to him the dangers he would be exposed to in case a strong body of French troops should effect a landing. A favourable result from Tahir Pacha's mission is looked for here, since the Dey will no doubt listen to a Turkish ambassador before any other. The sad disasters lately experienced by the Porte may also serve him as a lesson not to trifle with a power like that of France. Tahir Pacha will have full powers to act in case of necessity as mediator between the Dey and the French government. Between Constantinople and Alexandria a regular conveyance for letters will forthwith be established, in which two steam vessels are to be employed. His Britannic Majesty's ship Blonde is lying at anchor in this port."

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad interim van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal Zyne Excellentie de Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, by aanschryving van den 28sten Mei dezes jaars La. C. No. 532-31. aan ons toegezonden heeft de na te meldene publicatie door den Gouverneur Generaal in Rade op den 30sten April ll. gearresteerd, houdende bepalingen aangaande het aanvaarden of aannemen van pecuniele voordeelen door Kerk-en-Armbesturen of andere publieke instellingen, ten einde aan dezelve publiciteit te geven; zoo wordt by deze aan dezelve publiciteit gegeven.

Anno 1830 No. 7.

Gouvernements-Blad.

PUBLICATIE.

Houdende bepalingen aangaande het aanvaarden of aannemen van pecuniele voordeelen door Kerk- en Armbesturen of andere publieke instellingen.

DE GOUVERNEUR GENERAAL IN RADE.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, **Salut**! doet te weten:

Nademaal wy in overweging genomen hebben, dat er ten aanzien der bevoegdheid van Kerk-genootschappen, Armen-inrigtingen en andere publieke instellingen, tot het aannemen of aanvaarden van aan dezelve besprokene, of tot derzelver beschikking gestelde pecuniele voordeelen, geene algemeen geldende bepalingen in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen bestaan, en het niettemin van gewigt is, dat ten deze zoodanige verordeningen worden daargesteld, welke met het wel begrepen belang van zoodanige ligchamen, en te gelyk met dat van den Algemeenen Staat, in overeenstemming met de beginselen, welke aangaande dit onderwerp in het Moederland vigeren, overeenkomstig zyn.

Zoo is het, dat wy hebben goedgevonden en verstaan, zoo als wy doen by deze:

Art. 1.

De Kerk-genootschappen, Armen-inrigtingen en andere publieke instellingen, welke in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen bestaan, zullen niet vermogen eenig aan hun, het zy by eene gifte onder de levenden, het zy by eene uiterste wils beschikking, of onder welken anderen titel ook, besproken voordeel, de strekking hebbende om hun in het bezit van eenig roerend of onroerend goed te stellen, mogen aannemen, noch zich eenige giften of geschenken onder welke benaming ook, mogen toeëigenen, als na daartoe van wege den Gouverneur Generaal, wat *Suriname* betreft; en van wege de respective Gezagvoerders, wat de bezittingen buiten *Suriname* aangaat, te zyn geautoriseerd: zullende echter deze bepaling niet van toepassing zyn op zoodanige, by eenige uiterste wils beschikking aan eenig der voormelde ligchamen, besprokene voordeelen, waarvan de gezamenlyke waarde de som van Twee Honderd Guldens niet te boven gaat.

Art. 2.

De genen welke, het zy als erfgenamen, het zy als executeuren of boedelredderaars belast zyn, om aan Kerk-genootschappen, Armen-inrigtingen of andere publieke instellingen, zoodanige voordeelen uit te keeren als by het voorgaand artikel niet zyn uitgezonderd, zullen dienvolgens verpligt zyn, met deze uitkeering te verwylen tot dat aan hun van de, door den Gouverneur Generaal of de respective Gezagvoerders, verleende autorisatie tot aanneming van dezelve voordeelen zal zyn gebleken; zullende dezelve tot zoodanige uitkeering nimmer regterlyk mogen worden veroordeeld, als op vertoon van dezelve autorisatie.

Art. 3.

Van geenerlei onroerend goed zal voortaan ten behoeve van eenig Kerk-genootschap, Armen-inrigting of andere publieke instellingen transport mogen worden verleend, dan na dat aan de respective Ambtenaren, welke in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen met het verlyden dier acten zyn belast, zy gebleken, dat de Gouverneur Generaal of de respective Gezagvoerders aan hetzelve Kerk-genootschap, Armen-inrigting of publieke instelling autorisatie verleend hebbe, om zich hetzelve onroerend goed toeteëigenen.

Art. 4.

Ten einde de Kerk-genootschappen, Armen-inrigtingen en andere publieke instellingen in de Nederlandsche West Indische Bezittingen, niet onkundig zouden zyn van de voordeelen, hun by eenige uiterste wils beschikking te beurt gevallen, zullen de Ambtenaren, welke in dezelve Bezittingen met de notariele praktyk zyn belast, gehouden zyn, om binnen den tyd van drie dagen, na dat eenige uiterste wils beschikking, by hetwelk aan eenige der borengemelde ligchamen, een of ander voordeel is besproken geworden, ten hunnen overstaan zal zyn geopend of uitgelezen, aan de respective Kerk- of Arm-Besturen of de beheerders van andere publieke instellingen daarvan kennis te geven, en zulks op eene geldboete van tien Gulden voor elken dag verzuim; zullende, wanneer zoodanige opening of uitlezing niet ten overstaan van eenigen met de notariele praktyk belasten Ambtenaar mogt hebben plaats gehad, deze verpligting onder eene gelyke geldboete, te rekenen van den derden dag, waarop zy den boedel zullen aanvaard hebben, berusten op de respective erfgenamen, executeuren of boedelredderaren; terwyl wanneer eenige boedel door de, by uiterste wils beschikking, benoemde erfgenamen, executeuren of boedelredderaren niet mogt zyn aanvaard, en de boedel dienvolgens aan eenig openbaar departement mogt vervallen zyn dergelyke kennisgeving zal moeten geschieden, binnen den tyd van eene maand, na dat zoodanige boedel aan hetzelve is gedevolveerd.

Art. 5.

De tegenwoordige publicatie is mede van toepassing op de in de Kolonie *Suriname*, bestaande Moravische Broeder Gemeente, en op alle andere buitenlandsche zendingen van dien aard, onder welken naam die ook in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen mogten bestaan.

En op dat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelyke wyze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd in de Raadsvergadering, gehouden alhier aan *Paramaribo* den 30 April 1830, het achttiende jaar van Zyner Majesteits Regering.

CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van den Gouverneur Generaal in Rade.

De Algemeene Secretaris,
G. A. van der MEE.

Gepubliceerd aan *Paramaribo* den 4den Mei daaraanvolgende.

De Algemeene Secretaris,
G. A. van der MEE.

Gearresteerd op Curaçao den 12den Juny 1830, het 17de Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato utsupra.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.